

Ύμνοι της Μεγ. Εβδομάδος σε εκδήλωση στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οίνουσσών](#)

Τό απόγευμα τῆς Παρασκευῆς πρό τῶν Βαΐων 19 Ἀπριλίου 2019 στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Χίου, ἡ Χορωδία τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Χίου “ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ” μέ Χοράρχη τόν Ἀρχοντα Μαΐστορα τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί Πρωτοψάλτη τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Ἰακώβου πόλεως Χίου κ. Δημήτριο Ζαννῖκο καί οἱ μαθητές τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν “Μητροπολίτης Διονύσιος Μπαῖρακτάρης” μέ τή Διεύθυνση τοῦ Καθηγητῆ τῆς Σχολῆς καί Πρωτοψάλτη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Μάρκου Βροντάδου κ. Σταύρου Στεῖρου ἔψαλαν ἐπίκαιρους ἐκκλησιαστικούς ὕμνους τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων καί τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος σκορπώντας κατάνυξη στίς ψυχές καί προετοιμάζοντας τούς πιστούς γιά τήν συμμετοχή στό Θεῖο Πάθος.

Στή συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος ἀναφερόμενος στό πνευματικό περιεχόμενο καί τὸ θεολογικὸ νόημα τῶν

Παθῶν τοῦ Κυρίου μας, διακήρυξε ὅτι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ ἐορτάσουμε σωστὰ εἶναι νὰ ἔχουμε τὴν αἴσθηση τῆς Θεότητος τοῦ Κυρίου μας, ὅπως παρουσιάζεται μέσα ἀπὸ τὰ γεγονότα ποὺ ἀποδίδονται στοὺς ὕμνους καὶ στὰ Ἱερὰ Κείμενα τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων καὶ ἀναφέρθηκε στὴν ἀναγνώριση τῆς Θεότητός του ἀπὸ τὴν πρώτην πόρνη γυναῖκα ὅπως ἀποδίδεται στὸ τροπάριο τῆς Ὑμνογράφου Κασσιάνης, ποὺ ἀποδόθηκε ἐπιτυχῶς ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τῆς Σχολῆς, ἡ πράξη τῆς

του ἔμεινε
γνωρίζομε

Ἐπίσης στὸ κήρυγμά Του ὁ Κύριός μας ἐνώπιόν τοῦ Πιλάτου διακήρυξε ὅτι ἦρθε στὸν κόσμος γιὰ νὰ διδάξει τὴν ἀλήθεια, τὴν ὁποία ὁμως ὁ Πιλάτος δὲν θέλησε νὰ μάθει γι' αὐτὸ καὶ ἀποχώρησε ἀπὸ τὸ Πραιτώριο, παρόλο πού εἶχε ἐρωτήσῃ τὸν Κύριο “τί ἐστὶν ἀλήθεια; “. Ἄλλη διακήρυξη τῆς Θεότητάς Του εἶναι ἡ μετὰ παρρησίας ὁμολογία Του ἐνώπιόν του Ἰουδαϊκοῦ Συνεδρίου – ἐνῶ σὲ ὅλες τὶς ἐναντίον Τοῦ κατηγορίες “ἐσιώπα” – ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ:” Ἐγὼ εἰμι”.

Σημαντικὴ διακήρυξη εἶναι ἡ ἐπάνω στὸ Σταυρὸ πλήρης μετάνοιας καὶ πίστεως ἀναφώνηση τοῦ συσταυρωθέντος ληστή, ὅτι “Οὗτος οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξεν”, ὡς καὶ ἡ πιστοποίηση τοῦ Ἐκατόνταρχου τοῦ βασανιστοῦ καὶ σταυρωτοῦ Του ὅτι “Ἀληθῶς, Υἱὸς Θεοῦ ἦν οὗτος”.

Ἀλλὰ καὶ αὕτῃ ἀκόμη ἡ ἄλογη Φύση – ὁ ἥλιος, πού ἐνῶ ἀνέτειλε κανονικὰ καὶ ἀνέβαινε μὲ τὴν πάροδο τῶν ὥρῶν στὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ὅταν μεσουράνησε καὶ ἄρχισε νὰ βλέπει τὸ Πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ Δημιουργοῦ του ἐπάνω στὸ Σταυρό, δὲν ἄντεξε καὶ βυθίστηκε σὲ βαθύτατο σκότος.

Ὁ Σεβασμιώτατος κατέληξε μὲ τὴν πατρικὴ εὐχὴ νὰ πορευθοῦμε ὅλοι στὶς Ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος μὲ τὴν αἴσθηση τῆς Θεότητος τοῦ Κυρίου, πιστεύοντας στὴ Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, γινόμενοι “θεοειδεῖς” , μὲ Θεὸ τὸν Χριστό μας.

Εὐχήθηκε γιὰ τοὺς πραγματοποιήσαντες τὴν Ἐκδήλωση Ἱεροψάλτες, τοὺς μαθητὲς, τοὺς μελλοντικοὺς Ἱεροψάλτες, τοὺς Ναυτικούς μας γιὰ τοὺς ὁποίους πάντοτε ἰδιαίτερα εὔχεται, γιὰ τὸ Ἕθνος μας, γιὰ ὅλο τὸν κόσμος: ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!

Στὸ τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος προσέφερε στοὺς συμμετέχοντες στὴν Ἐκδήλωση Ἱεροψάλτες καὶ μαθητὲς τῆς Σχολῆς ὡς δῶρο ἕνα πνευματικὸ δοκίμιο μὲ τὸν τίτλο: “ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ – Προσέγγιση στὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως”.